

НИКОЛА ВАПЦАРОВ
НЕ БОЙТЕ СЕ ДЕЦА

chitanka.info

Работиме много,
работим от сутрин до здрач.
Но хлеба е малко.
Но хлеба не стига, деца.
И ваште лица
са сгърчени вече от плач.
И ваште очи
са сухи и неми —
такива големи,
мъчително тъжни очи...
И в тях е стаен
ужас свиреп:
Хлеб!
Хлеб!

Послушайте, малки,
послушайте, мънички мои, —
така е днес,
наверно било е и вчера.
И аз, понеже нямам храна,
понеже нямам с какво,
ето на:
ще ви нахраня със вера. —

Ще дойдат години
и ний ще ги стигнем водите
ще впрегнем в бетонен ръкав.
Не ще ги изпуснем, нали?
Ще ги впримчиме здраво.
Ще им кажем:
„Така ще вървите!“
И те ще тръгнат така!

Ще имаме хлеб тогава.
Ще имаме хлеб!

*И радост в очите ще имате,
мънички мои.
Имам ли аз,
то значи да има за теб,
имаш ли ти,
то значи да има безброя.*

*И толкова хубав ще бъде
тогава живота.
И днешната плесен
ще бъде безкрайно далеко.
Ще пееме всички.
Ще пеем, когато работим,
но радостни песни,
които ще славят човека.*

*И, ако случайно
и аз остаряя, тогава
ще гледам от своя прозорец
далечния път,
ще гледам как вие се връщате,
бодри и здрави,
и тихо ще шепна:
„О, колко е хубав
светът!“*

*Така и ще бъде!
А днеска оскъден е хлеба.
На вашите майки
гърдите са сухи сега.
Да хленчим — не ще ни помогнат
и хленч не ни трябва.
Но мен ме притиска
жестока, дълбока тъга. —
За вашто „сега“
е горест стаена във мен.
Ала*

*не бойте се, деца,
за утрешния
ден!*

Издание: Никола Вапцаров. Съчинения, „Български писател“, С. 1979, под редакцията на Бойка Вапцарова

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.